

10 KASIM 1952

Sabahlar, her zaman güzel deęildir,
Her zaman ayrılık akşamla gelmez.
Al atlar sırtında hoyrattır fecir,
Hoyrattır, ne kalbler kırmıştır, bilmez.
Sabahlar her zaman güzel deęildir.

Vakti, bir yerinden bölünce şafak
İri ve rüyalı gözlerle müphem;
Nur olmuş içimde sanırım ak pak
Ayrı bir mânada korktuğum adem,
Eski düşüncemde, rahat ve uzak.

Fethe çıkmış gibi duyarım birden
Eşsiz gururunu bir cihangirin.
Ufuklar üstünde yüzen tekbirden
Vatanca büyümüş asil ve derin
Bir matem tütmekte şimdi fecirden

Nefti yalnızlığı başlar zamanın
Mağfîret ürperir, dağılır, uçar.
Ölüm korkusuyla dolu bir anın
Müphem uzletinde ebedî ruhlar;
Nefti yalnızlığı başlar zamanın.

Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur,
Bir garip hali var Dolmabahçe'nin;
Hala içimizde yüzen gecenin
Aydınlık bilmeyen devamı durur,
Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur.

Ruh için, ölümsüz, derler cihanda,
Her mevsim onunla güzel her seher
Bütün esatiri parçalasan da
Atatürk önünde mağlupsun kader!
Ruh için, ölümsüz derler cihanda.

Vehbi KIZILGÜN

Ađıt - Destan / (Orhan Őaik GÖKYAY)
AĐIT - DESTAN

Bir ađıt söyleyeyim, dağlar dilinden
Dumlu'dan Ađrı'ya ün gitsin gelsin!...
Destanlar duyulsun tarih yolundan,
O günden dünlere Şan gitsin gelsin...

Çekin küheylanın atlasın binsin,
Al yelelerinde yankılar dönsün.
Afyon'dan İzmir'e ordular insin.
Süngü uçlarından can gitsin gelsin...

Neymiş yarım?! Sancak çekilsin uca,
Őılasın göklerde yüceden yüce
Sormak lüzum deđil, halimiz nice?
Yanan yüreklerden kan gitsin gelsin...

Sen ey yayda bir ok gibi kurulu!
Bir ok deđdi, düřtün yere yaralı!
Dört yanında ak mermerler örülü,
Sars devir bunları, sin gitsin gelsin...

Gökyay'ım neylesin ıssız çağlarda!
Bir ađlar bir güler, durmaz kararda,
Bir başka dađ gibi sen dur dađlarda,
Akşamdan sabaha gün gitsin gelsin...

Orhan Őaik GÖKYAY

ATATÜRK

Atatürküm eğilmiş vatan haritasına
Görmedim tunç yüzünde böylesine geceler
Atatürk neylesin memleketin yarasına
Uçup gitmiş elinden eski makbul çareler

Nerde istiklâl harbinin o mutlu günleri
Türlü düşmana karşı kazanılan zaferi
Hiç sanmam öyle ağarsın bir daha tan yeri
Atatürküm ben ölecek adam değildim der.

Git hemşehrim git kardeşim toprağına yüz sür
Odur karşı kıyadan cümlemizi düşünür
Resimlerinde bile melül mahzun düşünür
Atatürküm kabrinde rahat uyumak ister.

Cahit Sıtkı TARANCI

ATATÜRK

Ey sanki alev saçlı zafer küheylaniyle
Kurtardığın vatanda en yüce şehsüvarsın,
Bir şimşek çağlayanı haliyle Türk kanıyla
Aldığı şâna lâyük bir tarihde bir Sen varsın.

Erişmez vafına hiçbir rebabın sesi
Sen yüksesin ilhamın yıldızlı göklerinden,
Dehâdan kanatlan kılıcının şulesi
Ebediyette olmuş bir murassa kasiden,

Kızıl gökte parlayan Ay-yıldız'ın nurusun.
Sen en büyük milletin, Türklüğün gururusun
Bu yurdun timsalisin bugün bütün cihanda
Gözler, gönüller senin, senin şeref de şan da!

Enis Behiç KORYÜREK

ATATÜRK

Atatürk dedim iptida
Önümü ilikledim.

Nasıl söylerim öldüğünü
Atatürk'üm karşımda,
Yatmış uyumuş karlar üstüne
Kalpağı başında.

Nasıl söylerim öldüğünü
Çenesine uzanmış eli
Atatürk'üm çıkar Kocatepe'ye
Dalgın, düşünceli.

Nasıl söylerim öldüğünü
Elinde beyaz tebeşir
Geçmiş tahta başına
Atatürk'üm ders verir.

Nasıl söylerim öldüğünü
Başında yeni şapkası
Yola çıkmış yürümüş
Kalabalık arkasında

Nasıl söylerim öldüğünü nasıl
Bir ışık vurmuş yüzüne
Atatürk'üm bakıyor besbelli
Çekidüzen verelim üstümüze.

İlhan DEMİRASLAN

ATATÜRK İÇİN

Tuttun elimizden çıktık sefere,
Kurtardık vatanı, milleti Atam.
Serdik kör denilen talihi yere,
Zaferdir savaşın nimeti Atam.

Dağlar altımızda at oldu bizim.
Sen dedin:-Uyan Türk! Açıldı gözüm.
Sakarya suyundan yununca yüzüm,
Bilindi Türklüğün kıymeti Atam.

Duyarım, dalgalar sahili döğer,
Sen sade bir "Paşa" olaydın eğer
Yine kalbimizde alacaktın yer,
Sensin bu vatanın ziyneti Atam.

Bir eşin varmıydı civanmertlikte?
İyi ettik sana "Ata" dedik te;
Sevgin göğsümüzde, eller tetikte,
Sendin bize Tanrı himmeti Atam

Her Türk olan "Atam" der de tutuşur,
İşitir emrini derdi yatıştır;
Kâfi bu teselli ona yetişir;
Sana lâıyk olmak niyeti Atam.

Osman ATİLLA